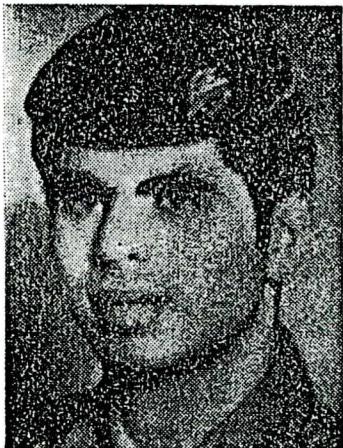

כהן, גבריאל ("גבי")

בן אפרים הכהן ושותנה. נולד עם אחותו התאומה ביום י"ט בתמוז תש"ז (7.7.1947) בירושלים. אמם מתה בעת הלידה והם גדלו והתחנכו ללא אם. גבי למד בבית הספר הייסודי הדתי "מוריה" והצטיין בלימודיו. אחר שסיים את לימודיו הייסודיים נאלץ לצאת לעבודה כדי לעזור לאביו, שנשא לו בוגתים אישתانية. אביו ואמו-הchorגת היו כמעט מחנסרי-כל ולא היה ביכולתם להתחייב לגביאל חינוך וגם לא למדדו מקצוע. גבריאל הבין

זאת ובכוחות עצמו למד את מקצוע הקירור ועבד בו. הוא היה בעיר שקט, נעים הלידות וחברותי מאוד. בשנותיו היה נוהג לאסוף ילדים סביבו וללמודם לימוד-קידוש. גבריאל ציפה בכליו עיניים לגיטו לצה"ל. אמנם אביו, רצה לבקש דחיה בשביilo, אלא שגבריאל לא רצה לשמעו הפעם בקול אביו ויוצא לשרת את מולדתו.

גבי גויס לצה"ל בתחילת פברואר 1966 והתנדב לשרת ביחידה קרבית. במשן שנחיהם שירות את המדינה בנאמנות, אך אביו ראה כי אין ביכולתו להתגבר על קשייה הפרנסת ובקשה ממפקדיו של בנו לשחרר אותו לתקופה ארוכה, כדי שיוביל לעזרת המשפחה. בתקופה זו למד גבריאל עוד מקצוע – ליטוש-יהלומים. הוא עבד שעות נספוחת כדי להגדיל את הכנסתו למען המשפחה. הוא אהב את הוריו ואת המשפחה ונטל על עצמו את הדאגה לכל הדרוש בבית ואף לחינוךשאר הילדים, שנולדו במשן הזמן. במחצית נובמבר 1969 נקרא לשירות מילואים פעיל ולאחר שובו עמד לשאת לו אישה, אלא שלא זכה לכך. יומיים לאחר צאתו מילואים בא הביתה לחופשה בת ארבעה ימים ואמר לנצל אומם בעבודה כדי לסלק אחדים מחוובתו. הוא נסע אל אחותו התאומה ו אמר לה: "אני יוצא למילואים ובלבבי הרגשה מוזרה. אני חושב שזו לי הפעם האחרונה – ואני יוצא לבלי שוב". אור ליום י' בכסלו תש"ל (15.11.1969), אחרי שבו ליחידתו, נפל בהתקפת בזוקות בבקעת-הירדן. הוא הובא למנוחת-

עולםם בבית-ההברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים.

לאחר נפלו רכש האב ספר תורה ותרם אותו לבית-הכנסת "אוהל מועד", שבבית וגן בירושלים. את הספר הכניס לבית-הכנסת ביום ההולדת של גבריאל.